Dosarul nr. 5r-346/2025
4-25106817-18-5r-28072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

1 decembrie 2025 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător **Ina Țîbîrnă**
Grefier **Iulia Railean**
În lipsa:
Contestatarului **Andrei Ursu**
Agentului constatator **Sergiu Sîrbu**

A examinat în ședință publică, în limba de stat, contestația depusă de **Ursu Andrei**, CNP *****, născut la *****, domiciliat în satul *****, raionul *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 527240 din 4 iulie 2025 și a deciziei de sancționare în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Cauza contravențională se află în proces de examinare din data de 28 iulie 2025, potrivit încheierii de stabilire a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată.

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța

A C O N S T A T A T :

La 4 iulie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, Sîrbu Sergiu, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 527240, conform căruia Ursu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind sancționat în baza acestei norme cu amendă în valoare de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei, în fapt reținându-se că acesta, în perioada 21.07.2024 – 19.10.2024, aflându-se la domiciliul său amplasat în satul *****, raionul ***** a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale sau referendumului din 20 octombrie 2024.

La 17 iulie 2025, Ursu Andrei a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 4 iulie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Căușeni, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, susținând că vinovăția sa nu a fost dovedită.

În motivarea contestației depuse, contestatarul a indicat că, în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat acțiunile sale, procesul-verbal fiind întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, neexistând nici o acțiune de pretindere și primire

a bunurilor pentru a exercita dreptul electoral. Totodată, nu au fost respectate drepturile lui procedurale, nu au fost explicate aceste drepturi și nu i-a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare neavând legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, făcând referire la articolele 5 și 9 din Codul contravențional, contestatarul consideră că a fost grav încălcat principiul individualizării pedepsei și principiul legalității, deoarece nu a fost demonstrată vinovăția sa la comiterea faptei imputate, iar prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni însemnând un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Mai mult, făcând referire la articolul 374 din Codul contravențional, contestatarul a susținut, în conținutul contestației depuse, că agentul constatator era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, însă acesta s-a limitat doar la o întocmire formală a actului, cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

În acest sens, conducându-se de prevederile articolelor 442, 443 și 445 din Codul contravențional, contestatarul a solicitat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, având în vedere că agentul constatator, la întocmirea actului nominalizat, nu a indicat data, adică – luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii, decizia de sancționare adoptată fiind, în acest caz, afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, or, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei, lipsa datei exacte sau a perioadei în care a fost săvârșită fapta contravențională reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei, pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenientă.

De asemenea, din analiza normelor citate mai sus rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului-verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare a petiționarului raportat la actul de constatare, prin prisma articolului 443 din Codul contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile articolului 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția articolului 445 alin. (1) din același act normativ, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei, totodată fiind încălcat dreptul la o apărare și dreptul la un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

În speță, contestatarul, folosindu-se de dreptul său, a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție din 04.07.2025, exprimându-și dezacordul cu acesta, circumstanțele stabilite mai sus în mod direct încălcând drepturile sale și anume dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului, iar aceste împrejurări instanța de judecată urmează să le rețină prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la

contravenție, tangențiale fiind rigorile articolului 445 din Codul contravențional, or încălcarea prevederilor articolului 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, în acest caz, impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

În circumstanțele enunțate, contestatarul solicită ca instanța de judecată să admită contestația depusă și să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenție, dar și decizia de sancționare întocmite în privința contestatarului în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la articolul 445 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Cu referire la probatoriul acumulat, contestatarul a relevat că în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt făcute mențiuni cu privire la utilizarea vreunor mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența vreunor probe care i-ar fi permis agentului constatator să tragă concluziile specificate în conținutul actului întocmit. Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea în speță a prevederilor articolului 42 alin. (1) din Codul contravențional, or, în situația respectivă, este dificil de stabilit care a fost materialul probator utilizat de agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravențional, iar, astfel, omisiunea indicată, de rând cu celelalte omisiuni enunțate mai sus, în ansamblul lor, sunt în măsură să afecteze echitatea procedurii în această cauză. La fel, omisiunile respective au afectat esențial modul în care, în prezenta speță, agentul constatator a încălcat principiul prezumției nevinovăției, ceea ce, potrivit articolului 445 alin. (2) din Codul contravențional, determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Mai mult, având în vedere că, în speță, procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze, potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, prezența faptei contravenționale și a comiterii ei de către persoana în privința căreia a fost intentat procesul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, iar procesul contravențional urmează a fi încetat în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravențională, or, în cazul în care procesul-verbal și decizia de sancționare întocmite cu grave încălcări de formă și de conținut vor rămâne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și încălcare a prevederilor internaționale, cu toate consecințele viitoare de condamnare a Republicii Moldova.

La fel, contestatarul a menționat că probele care ar constata săvârșirea contravenției sunt obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale, inclusiv a dreptului la apărare și a dreptului la interpret/traducător, acestea nefiind concludente și pertinente, iar procesul-verbal contravențional, în virtutea jurisprudenței CtEDO, nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăției persoanei.

Prin urmare, contestatarul, întemeindu-și argumentele expuse în conținutul contestației în baza prevederilor articolului 6 CEDO, articolele 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituție, articolele 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 446, 448, 454 și 462 din Codul contravențional, a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 527240 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare din 04.07.2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și din motiv că în acțiunile persoanei în privința căreia a fost

pornit procesul contravențional lipsește fapta contravenției stabilită la articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Suplimentar la cele expuse, la 4 septembrie 2025 contestatarul a depus o cerere privind completarea contestației inițiale, în corespundere cu articolul 21 din Constituția Republicii Moldova, articolele 5, 7, 8 alin. (2), 14 alin. (1)-(3), 374, 381 alin. (2), 425 alin. (1), (2) din Codul contravențional și articolele 8 alin. (3), 94 alin (1) pct. 4), 8) din Codul de procedură penală, invocând același motive indicate în contestația inițială.

De asemenea, contestatarul a reiterat că, din descrierea faptei contravenționale, nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe și prin ce acțiuni s-a stabilit comiterea contravenției imputate, fiind evidențiată modalitatea de descifrare a conținutului mesajului, care, potrivit agentului constatator, a fost recepționat de către contestatar. O altă problemă care a solicitat a fi analizată este modalitatea de administrare și anexare a probelor la dosarul contravențional dintr-un alt dosar penal, având în vedere faptul că, în acest caz, nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare, anexare sau cercetare a probelor.

Astfel, contestatarul a atras atenția asupra faptului că agentul constatator nu a demonstrat acțiunile ce i se incriminează și care se referă la pretinderea mijloacelor bănești destinate anume pentru determinarea la exercitarea sau neexercitarea drepturilor electorale, în condițiile în care cerința obligatorie, care reiese nemijlocit din dispoziția articolului 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului, or probatoriul administrat în prezenta cauză contravențională nu demonstrează confirmarea săvârșirii faptei de către contestatar.

În plus, contestatarul este de părerea că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este o înscenare imorală din partea poliției, în care, de fapt, oamenii au încredere, or el a explicat reprezentanților poliției situația de fapt, însă aceștia au denaturat faptele existente și, astfel, prin înșelăciune, ilegal l-au acuzat de comiterea contravenției prevăzute la articolului 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, deși nu există probe care să confirme, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția sa la comiterea contravenției imputate.

În altă ordine de idei, contestatarul a accentuat că actele anexate la prezenta cauză și care ar fi fost obținute în cauza penală nr. 2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe și nu există o autorizare, conform prevederilor articolului 136 alin. (7) din Codul de procedură penală, pentru folosirea lor în prezenta cauză contravențională.

Subsecvent, contestatarul a relevat că agentul constatator nu a stabilit circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume comiterea contravenției de către contestatar, neasigurând realizarea scopului legii contravenționale și neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului investigat.

Concomitent cu cererea de completare a contestației inițiale, la 4 septembrie 2025 contestatarul a depus și o cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile, prin care a solicitat admiterea cererii și excluderea din dosar a înscrisurilor care au fost anexate ilegal de către agentul constatator la materialele cauzei, întrucât înscrisurile anexate ca probatoriu la dosar nu se încadrează în prevederile legale, având în

vedere faptul că acestea nu sunt însoțite de o ordonanță, respectiv un proces-verbal de ridicare, examinare și anexare la materialele cauzei pentru a-i da forță probatorie. De asemenea, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, la pct. 11, agentul constatator nu a indicat probele care se regăsesc în dosarul contravențional, chiar dacă dispunea de ele la momentul întocmirii procesului-verbal.

Contestatarul, Ursu Andrei, deși a fost citat legal, comunicându-i-se data, ora și locul ședinței de judecată pe adresa menționată în conținutul contestației, fapt confirmat prin avizul de recepție semnat de către acesta *(f.d.34)*, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, solicitând, totodată, admiterea integrală a contestației, cu anularea procesului-verbal contravențional, ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Agentul constatator, Sîrbu Sergiu**,** în ședința de judecată, nu s-a prezentat, fiind citat în modul prevăzut de lege, citația fiind expediată pe adresa Inspectoratului de Poliție Căușeni *(f.d. 33)*, motiv pentru care, în temeiul articolului 455 alin. (2) din Codul contravențional, *conform căruia absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale*, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Studiind și analizând materialele dosarului contravențional, prin prisma tuturor probelor administrate în această cauză, ascultând participanții la proces, instanța de judecată consideră întemeiată contestația depusă de Ursu Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 527240 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare a acestuia, din aceeași dată, în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, contestația urmând a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 8 alin. (1) din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Din conținutul articolului 374 alin. (2) din Codul contravențional rezultă că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Articolul 375 al aceluiași cod, prevede că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

În concordanță cu articolul 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform prevederilor articolului 425 alin. (2) din Codul contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice și medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Potrivit articolului 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu articolul 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 527240 din 04.07.2025, Ursu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției administrative prevăzute de articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, în fapt reținând-se că acesta, în perioada 21.07.2024 – 19.10.2024, aflându-se la domiciliul său amplasat în satul *****, raionul ***** a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale sau referendumului din 20 octombrie 2024. Pentru fapta comisă, prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Ursu Andrei a fost sancționat cu amendă în valoare de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat în prezența martorului asistent, Plămădeală Serghei, conform prevederilor legale, având în vedere faptul că, persoana în privința căreia a fost intentat procesul, fiind citată de două ori de către Inspectoratul de Poliție, pentru data de 15 aprilie 2025 și, respectiv, 25 iunie 2025, nu s-a prezentat la organul de constatare. Prin urmare, copia procesului-verbal cu privire la contravenție a fost expediată pe adresa de domiciliu a persoanei în privința căreia a fost intentat procesul, la data de 4 iulie 2025.

La 17 iulie 2025, deci în termenul legal de 15 zile de la încheierea procesului-verbal cu privire a contravenție, Ursu Andrei a formulat contestație împotriva actului de sancționare, anexând copia procesului-verbal contestat Seria/Nr. MAI06 527240 din 04.07.2025.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de articolul 443 din Codul contravențional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a numelui și datelor de identitate ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fiind indicat locul săvârșirii faptei, figurând semnătura agentului constatator, precum și a martorului asistent.

În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum acestea au fost interpretate în jurisprudența Curții Europene Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Or, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(cauza Bosoni vs. Franța, 07 septembrie 1999).*

Normele pretinse a fi încălcate de către contestatar, adică articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, sunt adresate tuturor cetățenilor și nu privesc o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventiv, astfel încât sunt valabile garanțiile prevăzute de articolul 6 din CEDO privind dreptul la un proces echitabil în materie penală *(Lauko vs. Slovacia, 02 septembrie 1998, Nicoleta Gheorghe vs. România, 03 aprilie 2012)*. Articolul 6 paragraf 2 din CEDO garantează dreptul la respectarea prezumției de nevinovăție, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

Sub acest aspect, este de menționat faptul că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenientului este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Instanța reține că fapta contravențională imputată contestatarului și care este prevăzută de articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravențional constituie contravenție care poate fi constatată atât personal de către agentul constatator, dar și prin utilizarea altor mijloace de probă prevăzute de lege.

Astfel, din prevederile articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, *coruperea electorala pasivă* reprezintă *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și din circumstanțele cauzei, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente în vederea susținerii actului de constatare, probele anexate fiind insuficiente în vederea demonstrării vinovăției lui Ursu Andrei de comiterea contravenției prevăzute la articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța reține că, în cauzele contravenționale, persoanele beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Prin urmare, existența faptei contravenționale urma să fie demonstrată de către agentul constatator conform principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil", or, din materialele cauzei contravenționale, rezultă că agentul constatator nu a administrat probe care ar demonstra cu certitudine vina contestatarului la comiterea faptei ce i se incriminează.

În acest sens, instanța de judecată relevă că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat la data de 04.07.2025, Ursu Andrei, aflându-se la domiciliul său amplasat în satul *****, raionul *****, în perioada 21.07.2024 – 19.10.2024, a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale sau a referendumului din 20 octombrie 2024.

Analizând componența contravenției prevăzută de norma materială a articolului 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, instanța menționează că, în acest caz, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului. În speță, Ursu Andrei, fiind persoana care are dreptul de vot (cetățean al Republicii Moldova cu drept electoral) și care are capacitate de exercițiu, este subiect al contravenției de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, se manifestă prin una sau cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale. Prin *pretindere* se înțelege solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; *acceptarea* – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv), iar *primirea* este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite. Deci, pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal făptuitorului și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului de către acesta.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă.

Potrivit pct. 310 al Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 21.01.2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 47[1] din Codul contravențional, Curtea menționează că articolul 47[1] alin. (1) descrie doar fapta,

nu și urmarea prejudiciabilă. Cu alte cuvinte, nu este obligatoriu ca autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat sau nu pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Pornind de la ideea că simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, instanța ajunge la concluzia că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate probe care să demonstreze vinovăția contestatarului la comiterea contravenției imputate.

Respectiv, se atestă că atât în cadrul investigării cauzei, cât și în ședința de judecată, agentul constatator nu a prezentat probele care i-ar fi permis să ajungă la concluzia că Ursu Andrei este vinovat de comiterea contravenției ce i se incriminează. Mai mult decât atât, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nici nu a fost audiată de agentul constatator în modul corespunzător.

Totodată, instanța reține că la materialele cauzei nu este anexată nici o probă care ar demonstra cel puțin o legătură directă între telefonul contestatarului și aplicația PSB Bank din Federația Rusă, acest fapt fiind doar o speculație a agentului constatator.

Față de cele precizate, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care este în favoarea contestatarului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit articolului 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul coruperii pasive de către contestatarul Ursu Andrei.

Potrivit articolului 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează, dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu articolul 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la articolul 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Astfel, instanța apreciază că, potrivit dispozițiilor legale menționate, pe parcursul raționamentelor descrise mai sus, contestația este întemeiată și, în consecință, trebuie admisă, cu anularea sancțiunii aplicate.

În baza cele expuse, în conformitate cu articolele 441, 442, 461 din Codul contravențional, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestația depusă de Ursu Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 527240 din 4 iulie 2025 încheiat de agentul constatator Sîrbu Sergiu și a deciziei de sancționare în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 527240 din 04.07.2025 încheiat în privința lui Ursu Andrei și decizia de sancționare a acestuia, în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în valoare de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei contravenției prevăzute la articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Președintele ședinței, judecătorul **Ina ȚÎBÎRNĂ**